

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 273. — Štev. 273.

NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 21, 1935. — ČETRTEK, 21. NOVEMBRA, 1935

Volume XLIII. — Letnik XLIII.

ŠTIRI ABESINSKE ARMADJE OGROŽAJO LAŠKO FRONTO

Abesinski cesar je obdolžil Italijane barbarstva

ZAGOVORNIK ZAROTNIKOV ODSLOVLJEN

Državnega pravdnika je imenoval lažnjivca. — Obtoženci pričeli gladovno stavko. — Dr. Maček proti terorizmu.

AIX EN - PROVENCE, Francija, 20. novembra. — Trije hrvatski teroristi, ki so bili zapleteni v zaroto proti kralju Aleksandru, so pričeli gladovno stavko, ker je sodnik odslovil njihovega zagovornika Desbousa.

Ko so stražniki vlekli Desbousa iz sodniške dvorane, je kričal: "Odslovljen sem bil, da ne bi mogel odkriti obtožiteljskih dokazov za odgovornost gotovih tujih dežel pri umoru."

Desbous je rekel v svoji izjavi: "Pred šestimi meseci mi je neki balkanski diplomat ponudil 400,000 frankov, da pri obravnavi stavim tri vprašanja, ki bi, kakor je trdil, pričela prihodnjo evropsko vojno."

Ker obtoženci Kralj, Račić in Pospisil niso hoteli sprejeti zagovornika Jacques Saudino, katerega je postavilo sodišče, je bila obravnava za en dan odgodena.

Hrvatje so po tolmaču rekli: "Naši ameriški bratje so izbrali Desbousa, ker so vedeli, da je on sam zmožen za nas doseči pravico."

Desbous je bil odstavljen, ker je ostro napadal predsedujočega sodnika in je javnega obtožitelja imenoval lažnjivca.

Desbous je dalje rekel, da je porotnikom izročil zavitek z izrezki iz časopisov, toda predsednik porote je izrezke kot nevažne uničil. In Desbous pravi, da so bili ti izrezki dokaz, da je bilo orožje, s katerim je bil kralj Aleksander ustreljen, poslano iz Italije.

Ta okolščina bi po Desbousovem mnenju obtožencem dosti pomagala, ker javni obtožitelj trdi, da so prišli iz Madžarske.

Ker je državnik pravdnik obdolžil Desbousa, da je te izrezke vročil porotnikom samo zato, da bi zapletel v zadevo tudi Italijo, je Desbous državnem pravdniku rekel v obraz, da je lažnjivec.

Ko je bil Desbous odstavljen, je izjavil: "Dvorano zapustim le, ako me nese vojaška sila."

Nato sta ga dva orožnika vlekla iz dvorane, prej pa je še segel v roke vsem trem obtožencem.

ZAGREB, Jugoslavija, 20. novembra. — Z ozirom na proces proti trem hrvatskim teroristom je dr. Vladimir Maček objavil naslednjo izjavo: "Hrvatski narod je vedno

PODPORA ZA BREZPOSELNE

Na seji županov je obljubil zvezno pomoč. Vlada ne bo pustila, da bi ljudje stradali.

WASHINGTON, D. C., 20. novembra. — Na seji županov iz ameriških vele mest je predsednik Roosevelt zagotovil, da kot do sedaj, tudi v letu 1935 ne bo nikdo stradal v deželi in da se bo vlada držala iste pomožne politike kot doslej. Ob enem je tudi povabil župane na zimsko konferenco, na kateri bodo izdelani načrti za boljši davčni sistem za občine in države.

Na konferenci je bilo 50 županov, ki so se zbrali v predsedniškem uradu in so predsedniku živahno ploskali, ko jim je prebral vprašanje in odgovor s konference s časnikarskimi poročevalci. To vprašanje je bilo: "Ali bo vlada prihodnje leto vstavila plačevanje podpore?"

"Moj odgovor je bil," je rekel predsednik, "da ima zvezna vlada — in prepričan sem, da vaš odgovor v imenu mestnih uprav ne bi bil drugačen — po 1. juliju ravno tako malo namena pustiti ljudi stradati, kot preteklo leto."

Na konferenci s časnikarskimi poročevalci malo prej je rekel predsednik Roosevelt, da bo zvezna podpora brezposelnim po 1. decembru deloma vstavljena. Prvotno je imela zvezna podpora prenehati s 1. novembrom.

Na vprašanje nekega časnikarskega poročevalca, ako bo po 1. juliju PWA. program prenehal poslovati, je predsednik odgovoril, da je vse odvisno od okolščin.

Župani, ki so se vdeležili konference, so še pred konferenco izjavili, da občine po 1. decembru ne bi mogle same nositi bremena javne pomoči. Po obisku pri predsedniku v Beli hiši pa so bili župani mnogo bolj zadovoljni. Predsednik županov, Hoan iz Milwaukee, je rekel: "Bil je pomemben govor in vsi smo veseli, da imamo to predsednikovo zagotovilo."

obsojal teroristične čine, ker so nasprotni njegovemu značaju in nasprotni naukom, katere je oznanjal naš veliki voditelj Radič. Prisiljen pa sem priznati, da so ti Hrvatje, ki so se poslužili terorizma, samo sledili zgledu, ki ga je postavila beograjska vlada v svojem postopanju proti Hrvatom."

Bivši zunanji minister Ante Trumbić je bil pozvan za pričo k obravnavi v Marseilles. Jugoslovanska policija pa mu je vzela potni list, da ni mogel iti v Francijo.

HČI OBDOJENA ZARADI UMORA SVOJEGA OČETA

Učiteljica je bila obsojena na 25 let ječe. — S čevljem je ubila svojega očeta, ki jo je zmerjal zaradi poznega pohajanja.

WISE, Va., 20. novembra. — Dvanajst porotnikov, farmerjev, katerim velja četrta božja zapoved več, kot vsaka obzirnost, je 21 let staro učiteljico Edith Maxwell spoznala krivim umora njenega očeta ter so ji določili 25 let zapora. Sodnik H. A. W. Skeen je zagovorniku dal več dni časa, da vložil priziv in prošnjo za novo obravnavo.

Učiteljica je s čevljem ubila svojega očeta, ker jo je zmerjal, ko se je okoli polnoči 21. julija vrnila domov. Zagovorništvu je hotelo dokazati, da je bil njen oče Trigg Maxwell pijan in jo je hotel preteptati, ker je bila tako pozno v noč s svojim ljubimcem Raymond Meade.

Obtoženka je pričala, da je v usodni noči storila vse, kar ji je bilo mogoče, da bi zavrnila svojega očeta, da je ne bi vdaril. Rekla je, da je oče najprej v kuhinji pograbil nož, ki ga pa je pozneje izpustil iz rok in jo nato zgrabil za lase. Ko se mu je iztrgala, je stekla v sobo, kjer je pograbila čevljev in vdarila z njim po očetu, ki ji je sledil. Ni pa vedela, kod ga je vdarila.

Njeno pričevanje, da je bil oče pijan, je potrdila tudi njena mati in njena 12 let stara sestra Mary Catharine.

GRŠKE LADJE NA POTU PO KRALJA

ATENE, Grška, 19. nov. — Tri grške bojne ladje, križarka Helle ter rušilca Psara in Hydra, so odplule iz Soluna pod poveljstvom admirala Duricu v Brindisi v Italiji s poveljcem, da pripeljajo na Grško kralja Jurija II.

Prejšnji izgnani vladar bo zopet prevzel vodstvo grškega naroda v trenutku, ko bo v petek stopil na krov križarke Helle.

Predno so ladje odplule, so bile blagoslovljene po obredih grške ortodoksne cerkve. Od atenskega pristanišča Piraja so na štiri milj dolgi cesti do kraljeve palače v Atenah postavljeni slavoloki. Hišni posestniki morajo policiji izročiti seznam ljudi, ki bodo s streh gledali, ko bo kralj prišel v mesto. Metanje cvetic in drugih predmetov je prepovedano.

FLORENCA, Italija, 19. nov. Kralj Jurij II. je klečal pred zrobnico svojih starišev, kralja Konstantina in kraljice Žofije, ter je molil za božje vodstvo pri svojem povratku na grški prestol.

BREZPOSELNOT V KAZNILNICAH

Število kaznjencev, ki delajo v zaporih, je padlo za 60 odstotkov. — Brezposelnost je prava nevarnost.

WASHINGTON, D. C., 20. novembra. — Član Prison Industries Reorganization Board James P. Davis naznanja, da je število kaznjencev, ki delajo v zaporih, padlo za 60 odstotkov in da je brezposelnost v kaznilnicah postala prava nevarnost.

Davisovo poročilo je bilo objavljeno, ko se je njegov urad odločil, da skupno z državnimi kaznilniškimi oblastmi odstrani škodljivi vpliv cen v kaznilnicah izdelanih predmetov na izdelke privatnih industrij.

"Samo v Marylandu je 2000 kaznjencev brez dela," pravi Davis, "in v Illionisu sedi 6000 ljudi brez dela po kaznilnicah. Ista slika se kaže tudi po drugih kaznilnicah. Nekatere so preobjudene, vse pa potrebujejo novih naprav, da bo odstranjena nevarnost nezaposlenih kaznjencev."

Leta 1932 je 116 kaznilnic naznanilo, da je izmed 156,000 kaznjencev zaposlenih 77,267. Dve leti pozneje so iste kaznilnice sporočile da dela samo 52,000 kaznjencev.

Zvezna vlada je določila \$100,000 za proučevanje vprašanja, kako bi bilo mogoče kaznjencem preskrbeti delo, ne da bi bile pri tem oškodovane privatne industrije.

OBVEZNA VOJAŠKA SLUŽBA NA FILIPINIH

MANILA, Filipini, 20. nov. Predsedni Manuel Quezon je na prvi konferenci časnikarskih poročevalcev naznanil, da bo nova država do leta 1945, ko dobi popolno neodvisnost od Združenih držav, imela 500,000 izvežbanih vojakov.

Po načrtu predsednikovega vojaškega svetovalca se bodo Filipinski mladeniči pričeli vojaško vežbati z 10. letom. Kot je rekel Quezon, je v načrtu, da bo filipinska imela 19,000 mož stalne vojske.

Predsednik Quezon je razglašal razširjeno bojazen, da bi kaka tuja država dobila nadvlado nad Filipini, z besedami:

"Ako je usoda Filipinov, da bodo kdaj pod tujo nadvlado, tedaj bi rajši imel Ameriko kot katerokoli drugo državo. Toda ne pričakujem, da bi bili pod kako tujo vlado, ker mislim, da moremo postaviti primerno narodno obrambo. Mislim samo primerno obrambo in ne tako moč, ki bi mogla odbiti nepravne napade kake večje sile. Toda osvojitev moremo napraviti mnogo dražje, kot pa bo dobiček za osvajalca."

KRALJ JURIJ PROTI REGENTU

Tsaldaris napoveduje Kondylisov padec. — Vladar bo obdržal moč. Žrtvoval bo nekatere voditelje.

ATENE, Grška, 20. nov. — Štirje člani delegacije, ki je bila poslana v London, da povabi kralja Jurija, da se vrne na Grško, so se vrnili v Atene. Nek članek v Tsaldarisovem listu "Neon" poroča o vtisu, ki ga je prinesla delegacija od kralja.

Kot pravi članek, je kralj že postavljen na čelo armade in mu je zagotovljena vdanost vsega vojaštva. Sam kralj bo odločeval o političnem položaju in bo držal moč v svojih rokah, če je treba tudi žrtvovati nekaj voditeljev.

Med temi žrtvami vidijo Tsaldarisovi pristaši v prvi vrsti regenta, maršala Jurija Kondylisa.

Tsaldaris pa je izjavil: "Z ozirom na to, da se je kralj izrazil, da bo vladal kot ustavni vladar, je jasno, da bo po njegovi vrnitvi maršal Kondylis takoj odstopil, ker nima pravih lastnosti za ustavnega ministrskega predsednika. Kralj bo najbrže sprejel vse priznane politične voditelje, tudi Venizeloseve republikance ter jih bo prosil za najboljši nasvet, kako bi bilo mogoče priti iz tega zelo kritičnega položaja v deželi. Kraljeva naloga bo, da zbere okoli sebe lojalno armado in jo popolnoma izključi iz politike. To pa more storiti le kralj."

ROMUNSKI KRALJI ZA MOČNEJŠO ARMADO

BUKAREŠTA, Romunska, 19. nov. — Kralj Karol je opozoril romunski narod, da je potreben nov trud in nove žrtve za armado, ki jo potrebuje Romunska.

V prestolnem govoru pred jesenskim zasedanjem romunskega parlamenta je kralj Karol rekel, da se vlada sicer mnogo prizadevala, da bi postavila močno armado, da pa se ji to še ni popolnoma posrečilo. Rekel je, da je abesinsko-italijanska vojna vrgla temno senco nad Evropo in je mnogo pripomogla k mednarodni napestosti.

BUDIMPEŠTANSKO VSEUČI- LIŠČE ZAPRTO

BUDIMPEŠTA, Madžarska, 20. novembra. — Oblasti so odredile, da se budimpeštansko vseučilišče za nedoločen čas zapre, ker je prišlo do proti-židovskih izgrezov, v kateri je bilo ranjenih 15 židov. Majhni nemiri so bili tudi na političniškem visoki šoli in so se razširili tudi na druge oddelke vseučilišča.

ABESINIJA SE NIKAKOR NE MORE ZADOVOLJITI Z MIROM, KI BI DAL LAHOM SADOVE ZLOČINA

ABESINSKA PROTIOFENZIVA
Italijanska severna armada pričakuje vsak hip močno protiofenzivo Abesincev. Abesinska vojska se koncentrira na raznih mestih province Tigre. Vse kaže, da bo kmalu udarila.

Močna abesinska armada prodira proti Selicotu, ki je oddaljen samo osem milj od Makale. Italijani ne vedo, če je to tista armada, ki so jo pred tremi dnevi bombardirali v neki dolini, deset milj južno od Selicota ter pri oni priliki baje usmrtili dva tisoč mož.

Druga abesinska armada, ki šteje od petnajst do dvajset tisoč vojakov, se koncentrira južno od Dolo-Makale ter bo udarila na Italijane v Antolo sektorju.

Tretja armada stoji pri Tzellemti nasproti desnemu krilu italijanske severne armade, dočim se nahaja ras Seyum s svojimi možmi še vedno v Amebien okraju.

Abesinci smatrajo veliko množino vojaštva za najboljše vojno sredstvo, in vsled tega so ljudje v Makale prepričani, da bodo udarili, ker so spravili na severno fronto ogromno število vojaštva.

POSLEDICE ITALIJANSKEGA NAPADA
Italijanska poizvedovalna letala vestno opazujejo vsa gibanja Abesincev ter vprizore tudi sempatam kakšen napad.

Včeraj so se italijanski letalci zopet dvignili nad dolino, v kateri so v ponedeljek usmrtili nad dva tisoč Abesincev. Trupla so že odstranjena, in Italijani so videli na bojišču le malo Abesincev.

Nekateri letalci zatrjujejo, da so videli na lastne oči, ko je tekoma napada v ponedeljek padel ras Seyum s konja. Ta trditev je nekaj novega, kajti doslej se je vedno glasilo, da nihče ne ve, kje se pravzaprav nahaja ta izborni abesinski poveljnik.

ABESINCII ZMAGUJEJO
Z južne fronte, kjer se baje nahaja abesinski cesar Haile Selasie, poročajo o abesinskih zmagah nad Italijani.

Cesarjevemu nadlovcu se je posrečilo s 1000 ostrostrelci zaustaviti italijansko prodiranje v gorovju Radowa.

Abesinci bežečega sovražnika niso zasledovali, ker so jim zaenkrat vse protiofenzive odločno prepovedane.

NE 2000, PAČ PA 10
Abesinska vlada odločno zanikuje vest, da so italijanski letalci usmrtili v ponedeljek dva tisoč Abesincev.

Zračni napad se je res završil v bližini Makale, toda usmrčenih je bilo le deset Abesincev, ne pa dva tisoč. Trideset jih je bilo ranjenih.

ITALIJANI — BARBARI
Abesinija je sporočila včeraj Ligi narodov, da Abesinska nikakor ne more privoliti v mir, ki bi dovolil Italiji uživati sadove njenega zločina. Nota, ki je bila poslana Ligi, pravi, da so Italijani otvoren neupravičen napad, da so Italijani barbari, ker kupujejo izdajalce, bombardirajo neutrjena mesta ter more žene in otroke.

Največji zločin je pa, ker Italijani oborožujejo Eritrejce in Somalcijske ter jih pošiljajo kot kanonenfuter na fronto.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benčič, Trezorar

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

in celo leto vsakega an Američke in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kinade	Za pol leta	\$3.50
in pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
in četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenemli nedelj in pramnikov.

Dopisni bres podpis in osebnosti se ne priobčujajo. Denar naj se blagovni pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3573

Iz Slovenije.

DAVICA RAZSAJA

RAJHENBURG, 4. nov. — Nedavno so zaprli šolo v Senovem pri Rajhenburgu. Šolska mladina je obolela za davico. Bolezen se je širila zelo hitro med otroki, zato so bile oblasti primorane zapreti šolo za 14 dni.

Dne 31. oktobra pa so zaprli šolo tudi v Rajhenburgu. Obolelo je nad 20 otrok za davico. Šola bo zaprta do 14. novembra in je upati, da bodo učenci do tega časa že okrevali in bo tudi odstranjena nevarnost za širjenje bolezni.

PRETKANA SLE-PARKA

UNEC, 5. nov. — Že pred tedni je prišla v Laze pri Planini neka mladenka, ki se je izdajala za Sonjo Likar, doma nekje pri Idriji. Pravila je, da je absolvirala srednje šole, trgovsko šolo in gospodinjski tečaj. Ljudem se je smilila, ker je na dolgo in široko pripovedovala, kako so njeno družino in njo preganjali. Zato je prišla v Jugoslavijo, češ da ji bo nekdo iz ministrstva v Beogradu preskrbel službo. Pravila je tudi, da ima 9000 lir dote, katere ji bo preskrbel občinski tajnik v Planini s pomočjo jugoslovanskega konzulata. Kmalu se je pa izkazalo, da je bila vse gola laž, kar je prebrisanka govorila. Ko so ji poslali v Lazah tla prevroža, se je preselila na Unec, kjer je uživala sedem dni gostoljublje pri neki gospe, potem pa je odšla brez slovesa z ukradenim blagom za obleko. Še istega dne je prenočila na Uncu pri Puntarjevi Ivani, od katere si je "sposodila" plašč, češ, da gre v Logatec k neki učiteljici, ki je njeno sorodnica.

SMRT POD PLAZOM

LJUTOMER, 8. nov. — Posestnik Pušenjak je kupil za svojo hišo pri gostilni Triglavu de gozda ga posekal, potem pa začel odkopavati hrib za hišo, da bi dobil več prostora okoli nje. Odpeljal je od hriba mnogo voz prsti na zemljišča raznih posestnikov. Tudi gospa Zupetova, trgovka s papirjem, je kupila od Pušenjaka nekaj voz zemlje, da bi jo navozila okrog svoje hiše. Za nakopavanje je najela delavca Karla Hormana in Vinkoviča. Vinkovič je kopal na bolj varnem kraju, Hofman pa je porinil voz skoraj do nekaj metrov visoke peščenice stene in jo začel izpodkopavati. Nenadno pa je Vinkovič zaslišal, kako je Hofman zavpil: "Joj!" in že je Hofmana zasula prst, ki je zdrsnila s hriba. Bilo je le nekaj kubičnih metrov. Vinkovič je takoj poklical na pomoč posestnika in oba sta nemudoma začela Hofmana odkopavati. Ker pa nista vedela, kje je v trenutku nezgode stal, sta ga našla šele po kakih desetih minutah. Takrat je bil že sreski sanitetni referent dr. Haring na mestu nesreče, vendar je bila vsaka pomoč zaman. Mnogo prsti je pritisnila Hofmana k vozu in mu strla prsni koš. O veliki teži prsti je pričal tudi polomljeni voz.

Truplo ponesrečenca so spravili v mrtvašnico. Hofman je bil ruski Nemeec in je prišel v naše kraje z Vrangolovimi kozaki, ki so gradili železniško progo. Ostal je v Ljutomeru, se preživljal kot hlapec in dlnar in si ustanovil tudi družino, ki je zdaj izgubila rednika. Štel je okrog 40 let in je bil visoke, izredno močne konstitucije. Bodi mu lahko slovenska zemlja.

Za Božič...

NE MORETE BOLJ RAZVESELITI SVOJIH SORODNIKOV IN PRIJATELJEV V DOMOVINI KOT ČE JIM POSLJETE DAR V OBLIKI DENARNE NAKAZNICE.

SLOVENIC PUBLISHING Company
(Travel Bureau)

216 WEST 18th STREET :: NEW YORK

bil ruski Nemeec in je prišel v naše kraje z Vrangolovimi kozaki, ki so gradili železniško progo. Ostal je v Ljutomeru, se preživljal kot hlapec in dlnar in si ustanovil tudi družino, ki je zdaj izgubila rednika. Štel je okrog 40 let in je bil visoke, izredno močne konstitucije. Bodi mu lahko slovenska zemlja.

JOŽKO STELE UMRL

KAMNIK, 7. nov. — Snoci je izdihnil v pokojeni občinski tajnik g. Jožko Stele, ki ga je visoko cenil ves Kamnik in ki si je pridobil velik sloves tudi kot eden najboljših poznavalcev naše folklorne in umetnostne obrti.

Zasluzni pokojnik se je rodil 10. marca 1860. Kot občinski tajnik v Kamniku je nastopil službo 3. junija 1914, v pokojen pa je bil 1. januarja 1931.

SMRT OD OPEKLIN

GORNJI SLAVEČI, 7. nov. Zaradi nepredvidnosti se je zgodila na Goričkem huda nesreča. V Gornjih Slavečih je delavca Gombočeva Terezija na praznik Vseh svetnikov zjutraj skuhala močnik, ga se vrelega postavila na polico, da se shladi. Ker je imela nekaj dela na dvorišču, je zapustila kuhinjo in v njej samega komaj 16 mesecev starca Francka, nezakonskega sina njene hčerke. Deček je kobacal po kuhinji in stikal po vseh kotih. Prišel je tudi do police in zamikala ga je posoda iz katere se je kadilo. Vzpel se je in komaj s prsti dosegel rob posode, ki se je nenadno nagnila in vsa vrela tekočina je pljusnila fantku na obraz in prsi. Na otrokovo kričanje je prihitela stara mati in mu izknušala lajšati bolečine, kakor je vedela in znala. Popoldne se je tudi napotila v oddaljeno Gornjo Lendavo po mazilo za opekline. Ves trud pa je bil zaman. Naslednjega jutra je otrok umrl za hudimi opeklinami.

ZARADI LJUBEZNI VAS V PLAMENIH

KOČEVJE, 8. nov. — Zaradi lepega dekleta je te dni skoraj pogorela Kumar vas na Kočevskem. Vročekrvni vaški mladenič Henrik W. iz Kumar vasi se je zaljubil v sosedovo lepo Režiko, ki je vaška krasotica. Ker je fant reven, je dekletov

na koncertu, če bodo videli, da je dvorana dobro zasedena.

Na nedeljskem programu je trinajst zborovskih skladb, vsaka pesem lepša od druge. Koncert bo nekaj veličastnega, zato ne zamudite priti poslušat. Poleg zborovega petja bo nastopil v solospelih tudi naš vrli tenorist Charles Guardia, ki obvlada težke tenorske višine z največjo lahkoto. Njegov glas je čedalje lepši in močnejši. Če bo vedno tako napredoval in tako skrbno gojil svoj glas, se mu obeta še lepa bodočnost.

Koncert je razdeljen v dva dela. Prvi del obsega nabožne, drugi del pa narodne in umetne pesmi. Kot solistinja med zborom bo zapela Pepca Končan s svojim močnim in lepim glasom sopranski solospjev, Joe Bižal se bo pa odrezal z bariton solo.

Naj še pripomnim, da bo "Domovina" gotovo vpoštevala nasvet Petra Zgaga, ki je pisal, naj bi bila zaprta pri izvajanju nabožnih pesmi. Sicer pa, če bi Peter Zgaga prišel večkrat na domovinsko prireditev v Slovenski Dom, bi lahko videl, da so vrata, ki delijo dvorano in baro, vedno zaprta med izvajanjem programa. Da se bo pa Peter Zgaga sam o tem prepričal, je uljudno vabljen, da poseti nedeljski program.

Prav tako ste vabljeni vsi, ki se količkaj zanimate za lepo petje, da pridete v nedeljo v Slovenski Dom in daste s tem poguma "Domovini" za nadaljnje delovanje na kulturnem polju.

Anton Šubelj.

Waukegan, Ill.

Društvo "Bled" št. 238 S. S. P. Z. priredi v soboto zvečer 23. novembra "bunco-party" v Narodnem Domu. Vstopnice so naprodaj po 10 centov; senciče in kavo se bo dobilo brezplačno. Kdor bo srečen, bo deležen lepega dobika. Nadamo se velike udeležbe. M. K., poročevalka.

Lionse, Mich.

Oprostite mi, ker sem nekoliko zaostal z naročnino, pa upam, da jo poravnam v najkrajšem času. Svo namreč zaposleni v gozdu ter smo precej oddaljeni od pošte. Delamo za Fordovega kontraktorja — Vseh skupaj nas je osemdeset, večinoma Finci; Slovencev nas je le par. Slišal sem pa, da je nekaj naših rojakov okoli, ki lastujejo farne Zdaj, ko bo odprt lov na srnake, bo prišlo dosti lovec iz vseh krajev.

Z vso vneto zasledujem Mussolinijevo politiko, pa ne vem, če bo imel kaj sreče pri črnemu narodu. Belokožecv se boji, kajti v svetovni vojni je najbrž bežal. Po pravici povem — smilijo se mi Abesinci in Italijani, edino le Mussolini bi se mi ne smilil, če bi ga nagnali.

Pozdrav sem rojakom širom Amerike!

John Turk.

Peter Zgaga

Sodnik: "Torej vi trdite, da vam je obtoženec rekel 'bik'".
Tožitelj: "Ne naravnost, gospod sodnik, moji hčerki je rekel tele."

Rojak, ki je snubil bogato vdovo je bil v velikih zaregah.

— Ora se noče poročiti z menoj — je pripovedoval — dokler ne poravnam svojih dolgov. Svojih dolgov pa ne morem poravnati, dokler se ne poročim z menoj.

Ko so vprašali prodajalko mleka, zakaj je mleko tako redko in vodeno, je prostodušno odvrnila:

— Oh, gotovo se bile krave predolge na dežju.

Pozvonilo je. Kuharica je odprla in opazila pred vrati starega berača.

— No kaj že ste zopet tukaj? — ga je narahlila. — Saj sem vam vendar sinoči dala kos pečenke.

Berač ji je pa mirno odvrnil: — Ne bi bil prišel zopet prositi. Toda ko sem sinoči vašo pečenko pokusil, sem bil prepričan, da so vas takoj po večerji zapodili iz službe.

Bil je lep večer, toda popolnoma se je pooblačilo. Ob dveh ponoči je pa začelo liti kakor iz škafa.

Rojak se je vračal domov, in sama sreča, da je imel marelo. Nikjer nobenega človeka, le na stopnicah predmestne hišice, kjer je stanoval njegov prijatelj, je čepela moška postava.

Stopi bliže in pogleda — bil je njegov prijatelj. Nepremično je sedel na stopnicah in je bil do kože premočen.

— Križ božji, kaj pa ti počneš? Stopi vendar notri, saj si doma. Jaz imam še najmanj četrt ure do doma. Kaj ti pride na misel, da v taki strašni nevihti pred hišo sediš?

— Kakšna nevihta? — se je čudil prijatelj. — To sploh ni nobena nevihta. Ampak nevihta bi se pričela, ko bi v hišo stopil.

— Nič si ne more predstavljati večnosti — je rekel predavatelj.

— Kdo pravi, da ne? — je zamrmral rojak. — Avtomobil kupi na obroke, in predno boš plačal zadnji obrok, se ti bo zdelo, da je potekla cela večnost.

Stara teta je umirala. Stara, bogata teta. Prejšnji dan je bil zdravnik pri nji ter je dal soročnikom toplomer, in jim naročil, naj ji vsaki dve uri zmerno vročino.

Od vročine je vse odvisno: če se bo vročina zmanjšala, bo ostala, če ne, bo po nji.

Naslednjega dne je zopet prišel zdravnik in vprašal nečaka, ki je baš držal toplomer v roki: — No, koliko ima?

— Ne vemo zagotovo — je odvrnil nečak — toda zdi se nam, da od deset do dvajset tisoč dolarjev.

Spoznavaj se sam! — To je najvišja zapoved življenja.

Pa je res treba, da samega sebe spoznaváš in spoznaš. Kajti ljudje so te že zdavnaj spoznali.

Neki sodnik v South Carolini hoče imeti postavo, ki bi prepovedovala prodajati hlače z žepi na zadnji plati. — Če bi ne bilo teh žepov, — prav sodnik, — bi ne imeli zločinci tako primernega prostora za spravlanje revolverjev.

Potemtakem naj bi bila tudi sprejeta postava, ki bi prepovedovala izdelovanje avtomobilov. Če bi namreč ne bilo avtomobilov, bi tudi ne bilo nobenih avtomobilskih nesreč.

ANGLIJA IN KELLOGGOVA POGODBA

Iz Pariza poročajo, da si Anglija in Italija prizadevata zmanjšati nevarnost vojne v Sredozemskem morju. No, saj je že skrajni čas. Človek se skoro ne more iznebiti vtisa, da Anglija že več tednov krši Kelloggovo pogodbo, katera izloča vojno kot sredstvo narodne politike.

Še predno je Liga narodov v Ženevi storila potrebne korake, je koncentrirala Anglija svoje močno brodogrje v Sredozemskem morju ter s tem vpriporila veliko demonstracijo proti Italiji.

Na vprašanje, čemu se je to zgodilo, so odgovorili v Londonu, da mobilizacija nima nobenega opravka niti z Abesinijo, niti z Ligo narodov. Mobilizacija je baje le posledica protianglske kampanje, ki jo je uvedlo italijansko časopisje.

Doživeli smo, da je Japonska uveljavila svoje drastične odredbe proti Kitajski, nismo pa še doživeli, da bi evropska velesila mobilizirala svoje brodogrje proti članom, ki jih objavlja ta ali oni časopis.

Čemu torej mobilizacija? Edin verjeten odgovor je, da se poslužuje Anglija vojne oziroma vojne pretnje kot sredstva narodne politike v namenu, da bi dosegla svoj cilj proti Italiji.

Zadnje dni je dospelo poročilo, da sta se Anglija in Italija sporazumeli glede Sredozemskega morja. Upati je, da je poročilo resnično.

Italija, Abesinija in Liga narodov že dovolj resno ogrožajo svetovni mir. Čemu bi bil še bolj ogrožen s privotno vojno med Anglijo in Italijo?

OBJESTNA JAPONSKA

Japonski generalni major Kenji Doihara je postal vojaškemu poveljstvu Severne Kitajske ultimatum, v katerem je rečeno: — V teku štirindvajsetih ur morate dovoliti, da proglasimo Severno Kitajsko za neodvisno.

To se pravi: — Če nočete zlepa, bo šlo zgrda.

Japonci se zavedajo svoje moči ter ne puste Kitajcem nobene izbire. Kitajci morajo mirno gledati, kako sovražnik kosa njihovo deželo.

Kitajska vlada, ki se zaveda svoje slabosti, se bo uklonila povelju Japonske. Neodvisnosti Severne Kitajske ne bo nasprotovala, ker ji ne more.

Prekanjeni Japonci nočijo čakati, da bi Kitajci svojo armado modernizirali, jo oborožili in jo izvežbali. Od Kitajske bodo odcepili del ozemlja, ki ima 95 milijonov prebivalcev.

Kakor v Koreji in Mančukuo si bodo tukaj tukaj zjamčili milijone rekrutov.

Kajti "svobodna" Severna Kitajska bo morala v do glednem času postati zaveznica Japoncev ter se slepo pokoriti njihovim poveljem.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
\$ 5.15	Din. 200	\$ 18.20	Lir 200
\$ 7.25	Din. 300	\$ 44.00	Lir 500
\$ 11.75	Din. 500	\$ 87.50	Lir 1000
\$ 22.50	Din. 1000	\$ 174.00	Lir 2000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 360.00	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na vsakodnevno večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za vsakodnevno \$ 1.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.25
\$ 20.—	\$ 20.00
\$ 25.—	\$ 24.75
\$ 30.—	\$ 29.50

Prejemnik dobi v starem kraju isplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ALI STE ZAVAROVANI

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratško zavarovalnico, ki plačuje

NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posluje v 17 državah ameriške Unije. Premošnje nad \$1,200,000.00. — Za ustanovitev novega društva sadostuje 3 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na: —

GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. V sled naše dolgotrajne skrbnosti vam samoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbite, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi proučimo za povratna dovoljenja, potne liste, vizejo in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, **EE-ENTRY PERMIT**, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in zaostavljamo vam, da boste počeni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PETER HALL:

LOVSKI IZLET

"Gromska strela!" je besno zarentačil MacKennay, tehničar...

"Kakršno plačo prejemanjo, bi človek dejal, da smo bolj za pobijanje mrčesa, ko za splošno letalstvo!" sem nekam nesramno odgovoril.

"Tako, torej bi?" je siknil MacKennay razdraženo. "Prav pa naj vaša obvelja! Saj se vam kaj takega še ni pripetilo."

"Dobro, kar pripravite se! Čez pol ure poletite v" — pogledal je v brzojavko. — "v Teksasu, na posestvo Mr. Jamesa Joe Leena. V redu!"

Za zdaj ni bilo moči kaj več spraviti iz njega. Čez pol ure sem letalsko opremljen stal pri svojem letalu, kjer so pod vodstvom MacKennaya baš nekaj skrivnostnega pripravljali in popravljali.

"Torej — poslušajte!" je dejal in se usedel na veliko, močno pločevinsko posodo, kakršno so baš vtikali v moje letalo.

"napravili boste majhen lovski izlet na farmo gospoda J. J. Leena, ki je neznanski bogataš v Teksasu. Razumete?"

"Lovski izlet?" sem dvomljivo vprašal. "Kaj bom pa lovil?"

"Kobilice, seveda!" je kar mirno in naravnost povedal MacKennay. "Kobilice. Mr. Leen menda ne ceni preveč teh živali, zlasti še, ker mu hočejo vso farmo do golega ogledati. Zato pa zahteva da bi se mi, letalec, s posebnim razpršilnim strojem, prosim, tako je v brzojavki povedano, ki bo napolnjen z nekakšnimi strupenimi tekočinami, katere dobite na posetvu spustili na te zverine."

No, pa sem si baš vas izbral za to delo. Če se boste z zverinami vedli tako nesramno, kot se z menoj, se vas bodo seveda ustrašile in ušle. — Torej!" In je izginil in mi še prej stisnil poseben načrt v roke, kjer je bilo narisano vse posestvo Mr. Leena.

Čez nekaj minut so privili še drugo posodo k letalu in usmerili sem letalo za na pot v Teksasu, na posestvo J. J. Leena. Da so v tem okraju orjaški roji kobilice prizadejal hudo škodo...

škodo raznim posestnikom nadadov, sem bil že večkrat bral v časopisih. Manj jasno mi je pa bilo, kaj naj jaz počnem v tej zadevi.

Ko sem sedel pri Mr. Leenu, ki je bil pristni Američan, sem že nekaj več zvedel. Predvsem to, da so lani veliki roji kobilice napadli sosedno farmo in jo tako do lna uničili, da celo od živine, ki je niso pravočasno spravili na varno, ni ostalo drugega kot kosti. Seveda tudi žita ni ostalo niti bilke. — Sicer je mogoče približno določiti, kam so bodo obrnile kobilice v drugič, vendar skoraj ne more nihče dognati, kje kobilice začasno počivajo. Za zdaj so zvedeli toliko, da bodo brez dvoma priletele na njegovo farmo. — Moja naloga bi bila ta, da bi s plini napolnil vso to krajino in tako uničil ali vsaj prepedil kobilice.

"Dobro je pa to," je dodal gospod Leen, "da ima vaše letalo kamario, ki se da zapreti."

"Zakaj je pa to dobro?" sem otročje vprašal. "Zakaj? Ker taki velikanski roji kobilice napadejo tudi človeka in tedaj ga ogledajo do kosti. — Če bi torej z odprtim letalom zašli med zverine..." Te misli se je menda sam prestrašil, ker je vzel celo vivček iz ust.

"Zdaj napolnite posodi s strupom in potem vam bom pokazal vašo sobo. Saj imamo do jutri še časa dovolj."

Drugo jutro me je zbudilo strašansko ropotanje in bobnanje no mojih vratih in hrup mnogih glasov: "Kobilice se bližajo!"

Naglo sem planil v obleko. Letalo je bilo pripravljeno za vzlet na obširnem prostoru blizu poslopja. Propeler je začel tuliti. Pokazali so mi približno, kam naj odletim, in letalo se je začelo odmikati.

Posestvo je bilo še za ameriške razmere neizmerno obširno. Skoraj pol ure sem potreboval, preden sem dospel do mejnikov, ki jih nisem smel preleteti. Ničesar se ni prikazalo. Dvignil sem se malo višje. Mahoma se mi je zazdelo, da se je jutranje svitanje, ki je bilo doseženo že prejšnjo svetlobo, spet začelo umikati. In nato sem tozadevni vzrok bolj občutil, ko spoznal: neskončno orjaški temni oblak se je porival med letalo in sončno oblo, ki se je začela pravkar dvigati na obzorju. Kobilice!

Čez nekaj hipov so priletele prve članice neizmerno armade pred letalo. Jedro armade se je bližalo koj za njimi. Zdaj je prišel moj čas! Nagnil sem se na levo in potegnil ročico, da so se odprle luknjice razpršilnika za strupene tekočine. Nato sem se z letalom pognal proti sovražniku. Strupeni plin je zaselal globoke brazde in jaskve v neizmerni, črni oblak. Na tisoče živali je bilo omamljenih in so pocepale na tla. A tu so bili milijoni! Milijoni lačnih, letečih orjaških žuželk, ki so se nagonsko poganjale naprej.

Spremenil sem svoj načrt, se pognal višje in se dvignil z letalom nad sivo armado, ki je niti nisem mogel pregledati. Z visoka sem spustil strupeno zmes na črni oblak ko dež. Tako em imel več uspeha. Mrtve živali so na kilometre daleč pokrile zemljo pod menoj. Upal sem, da bo vsebina mojih dveh posod zadoščala za uničenje požrešne milijonske armade, ki se je začela razkrajati. — Poletel sem čim bliže k živalskemu oblaku, da ne bi niti kapljice strupa zaman potratil.

Mahoma je motor za nekaj hipov odjeljan. Zaeno me je luknja v ozračju potisnila nizdol. Čez nekaj hipov nato je bilo letalo zavito v oblak bručih žuželk, ki jih je propeler mlel in moril. Zdelo se je, ko da propeler reže nekakšno goščo. Motor se je težje in težje vrtel, čeprav sem že zdavnaj izpustil ročico za plin. Krog mene je bila skoraj popolna tema.

Letalo je nagloma pešalo. Brzkone je kašnata brozga živalskih trupel povzročila, da se je komaj še premikalo. Nato sem skozi majhno režo v oblaku svojih sovražnikov zapazil, da sem le še za nekaj metrov nad zemljo. Letalo je precej trdo udarilo ob tla. Ko se je propeler nehaj gibati, sem slišal, kako so trupla mrčesa bobnajoče udarjala ob letalo in kabino.

Slednjič sem se spomnil strupenih posod, ki sem bil prej radi vzourjenosti pozabil nanju. Ko da slišim godbo, se mi je zazdelo, ko je strup siknil skozi luknjice. Saj najbrž ni dosti zaleglo, ker je letalo mirovalo, vendar je le nekaj tisočev sovražnikov poginilo.

A kaj potem, še bo zapihal veter in mi strup zagnal nazaj? Saj nisem vedel, kako vpliva na človeka, vendar sem si vsaj mislil, da ne bo prijetno. A posodi sami sta me rešili tega preudarjanja, zakaj, s tenkim zmeraj tišjim sikanjem sta se izpraznili in bil sem razorožen.

Kaj bi zdaj? Če bi bil stopil iz letala bi me zverine v desetih minutah požrle. Če bi ostal, ko liko časa bi bil ujetnik armade kobilice!

Vse je zaviselo od tega, ali sem bil uničil jedro vojske, ali ne. Nekaj malega sem zaužil in sem skušal ob svitu luči v kabini brati časopis, ki sem ga bil našel na sedežu. A skoraj bi bil zblaznel radi neprestane ga ropota, ki so ga povzročale male glavice, ki so butale in zaletavale v stene kabine. In tako strašno je bilo brnenje in svrščanje njih perutnic! Vedel sem, da bom skočil iz letala, če bi bil moral za delj časa biti ujetnik kobilice.

Po neskončno dolgem času, ki ga je pa moja ura označila s smešno malenkostjo petih mi-

nut, sem ta dan v drugič videl vzhajati sonce. Ostanke vojske so odleteli, bil sem prost!

Planil sem iz letala, da bi pognal propeler a pogrezal sem se do kolen v morju mrtvih dvo krilk, ki so pokrivalo zemljo krog mojega letala. Propeler, glavice cilindra na motorju, plošče — vse je bilo pokrito z gosto kašnato brozgo zmaščenih kobilic, ki sem jo le z največjo težavo odstranil.

Slednjič sem vendarle zaslišal bručenje propelerja, ki se je moral jako potruditi, da je izvlekel letalo iz spolzkega bojišča in ga dvignil. Čez pol ure sem pristal na posestvu gospoda Leena. Kako sem se začudil, ko mi je skoraj roke izpuli, tako mi jih je od veselja stresal. Zvedel sem, da so mislili, da je že po meni in dejali so, da sem se izvrstno obnesel.

"Saj je šlo nekaj kvadratnih kilometrov k vragu," je dejal Leen.

"A kaj je to v primeri s škodo, ki bi jo povzročile kobilice, če bi ne bilo vas! Razen tega so kobilice izvrstno gnojilo za prihodnje leto. Tista škoda se mi bo kmalu poplačala!"

Tudi sosednji farmarji so bili zadovoljni, kar sem sklepal iz tega, ker sem dobil v svoji sobi polno nakazil denarja in sicer take vsote, ki so mi zadostno pojasnile, kakšne škode sem jih otel... Zato sem se pa tudi nazajgrede kar spoštljivo umeknil roju kobilic, ki se je bil izgubil na polju in sem jim vi-teško podaril svobodo, namesto da bi jih bil umoril.

Še danes pa sem ves iz sebe, kadarkoli zaslišim kovinasto brnenje prozornih kril teh majhnih zverin, ki sem bil nekoč za pet neskončno dolgih minut njih ujetnik.

ZAHVALA

Podpisana se tempotom lepo zahvaliva najinim šestim otrokom ter neakom, vsem sorodnikom, sorodnicam in prijateljem, ker so nama priredili lep spominski večer ob priliki 25 letnice najine poroke, dne 19. oktobra v Slovenskem Domu.

S to zahvalo sva namenoma počakala, da bo objavljena ob petindvajsetletnici. Poročila sva se namreč dne 21. novembra 1910 v Dunlo, Pa.

19. oktobra so prišli k meni moji nečaki, nečakinja in njen mož. Bilo je zelo veselo svadenje, ker smo moža nečakinje prvič videli. Veselemu dnevu je sledil vesel večer. Mož moje nečakinje je želel videti Slovenski Dom, in šli smo ga pogledat. Ko smo stopili v dvorano je zadonel: "Surprise!" Velika dvorana je bila polna veselih ljudi. Po pravici povem, da nisva nikoli mislila, da imava toliko iskrenih prijateljev, ki so dosti žrtvovali za naju. Pristrčna hvala za darila, 25 dolarjev bova pa ohranila za spomin do konca najinih dni. Največ je pa to vredno, ker imava pri tem zavest, da ne bova nikdar več "broke". — Preveč imen bi bilo, da bi se vsakemu posebej zahvalila. — Hvala torej vsem skupaj. Vedno se Vas bova spominjala. Jernej in Marija Rupnik.

SMRTNA KOSA

V Homer City, Pa., je umrl za srčno hibo rojak Frank Felicjan. Rojen je bil leta 1887 v leskovski fari pri Krškem. V Ameriki je bival 22 let. Pokopani je bil na pokopališču sv. Bernarda v Indiana, Pa. Zapustil je soprogo in štiri nedorasle otroke.

nut, sem ta dan v drugič videl vzhajati sonce. Ostanke vojske so odleteli, bil sem prost!

Planil sem iz letala, da bi pognal propeler a pogrezal sem se do kolen v morju mrtvih dvo krilk, ki so pokrivalo zemljo krog mojega letala. Propeler, glavice cilindra na motorju, plošče — vse je bilo pokrito z gosto kašnato brozgo zmaščenih kobilic, ki sem jo le z največjo težavo odstranil.

Slednjič sem vendarle zaslišal bručenje propelerja, ki se je moral jako potruditi, da je izvlekel letalo iz spolzkega bojišča in ga dvignil. Čez pol ure sem pristal na posestvu gospoda Leena. Kako sem se začudil, ko mi je skoraj roke izpuli, tako mi jih je od veselja stresal. Zvedel sem, da so mislili, da je že po meni in dejali so, da sem se izvrstno obnesel.

"Saj je šlo nekaj kvadratnih kilometrov k vragu," je dejal Leen.

"A kaj je to v primeri s škodo, ki bi jo povzročile kobilice, če bi ne bilo vas! Razen tega so kobilice izvrstno gnojilo za prihodnje leto. Tista škoda se mi bo kmalu poplačala!"

Tudi sosednji farmarji so bili zadovoljni, kar sem sklepal iz tega, ker sem dobil v svoji sobi polno nakazil denarja in sicer take vsote, ki so mi zadostno pojasnile, kakšne škode sem jih otel... Zato sem se pa tudi nazajgrede kar spoštljivo umeknil roju kobilic, ki se je bil izgubil na polju in sem jim vi-teško podaril svobodo, namesto da bi jih bil umoril.

Še danes pa sem ves iz sebe, kadarkoli zaslišim kovinasto brnenje prozornih kril teh majhnih zverin, ki sem bil nekoč za pet neskončno dolgih minut njih ujetnik.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'Z 17. STOLETJA
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

97

Vojaštvo se je tiste čase skladalo po večini še iz slučajnih najemnikov, ki so jih vojskovodje po poklicu nabirali po naročilu tega ali onega kneza, včasih tudi na svoj račun, da so se pozneje z vojniki vred komu prodali.

Bolj nego plače so ljudi vlekle v ta poklice made na ropanje in vsi čari razuzdanega življenja. Stalne in splošne discipline ni bilo in bi se tudi ne bila mogla tako lahko skladati z deloma neomejeno oblastjo raznih vojskovodij. Bilo je osem tisoč pešcev in sedem tisoč konjenikov. Ko so prihajali dol iz Valtelline, da bi šli na Mantovansko, so morali slediti vsemu toku Adde ob dveh rokavih jezera in nato spet ob reki do njenega izliva v Pad; končno so morali korakati dobršno dolgo še ob Padu samem. Vsega vkup je znašalo to osem dni v milanski vojvodini.

Velik del prebivalcev je zbežal v gore; odnesli so s seboj, kar so imeli najboljšega, in odgnali živino pred seboj. Drugi so ostali, ker niso hoteli zapustiti kakega bolnika, ali da obvarujejo liho požara ali da pazijo na skrite, zokopane dragocenosti; drugi zato, ker niso imeli kaj izgubiti, ali so celo računali, da kaj pridobijo.

Ko je došel prvi oddelek v kraj, kjer se je vojska ustavila, se je brz razpršil po tem in bližnjih krajih ter jih naravnost izropal: kar se je dalo porabiti ali odnesti, je izginilo, ostalo so uničili ali strli; pohištvo se je spremenilo v drva za ogenj, hiše so postale hlevi — da ne govorimo o udarcih, ranah in posilstvih.

Vse iznajdbe in vse zvijače, da bi ljudje rešili svoje blago, so bile večinoma brezuspešne, včasih so prinesle še večjo škodo. Vojaki, ki so mnogo bolje poznali vse prekanjenosti tudi te vojne, so stikali po vseh luknjah v hiši, rušili zidove in jih razkopavali; prav lahko so po vrtovih spoznali sveže nasuto prst; hodili so celo v gore plenit živino; hodili so po vtiinah in pod vodstvom kakega domačega lopova iskali kakega bogatina, ki se je skrival po njih vlekli so ga na njegov dom, ga mučili z grožnjami in udarci ter ga prisilili, da jim je pokazal skriti zaklad.

Končno so se odpravili; odšli so; slišati je bilo, kako je v dalji zamiral glas bobnov in trobent; sledilo je nekaj ur strahu polnega miru; nato se je oglasilo znova to prekleto bobnanje,

znova to prekleto trobentanje, ki je oznanjalo nov oddelek.

Ker ni bilo več plena, so ti s tem večjo besnostjo uničili, kar je še ostalo, žgali so prejšnji četi izpraznjene sode, vrata sob, v katerih ni bilo ničesar več, in zažigali tudi hiše; tem besneje so seveda ravnali tudi z ljudmi. In tako se je to ponavljalo vedno huje, dolgih dvajset dni, kajti na toliko oddelkov je bila vojska razdeljena.

Colico je bil prvi kraj vojvodine, ki so ga ti besni zasedli; nato so se vrgli na Bellano; iz tega kraja so vstopili v Valassino ter se razpršili; odtod pa so poplavili ozemlje okrog Lecca.

ŠEST IN DVAJSETO POGAVJE

Tu najdemo med ubogimi prestrašenci osebe, ki jih poznamo.

Kdor ni videl don Abbondija tisti dan, ko so se vse obenem razširile vesti o pohodu vojske, o njenem bližanju in o njenem vedenju, ne ve prav, kaj je zadruga in strah.

Prihajajo; trideset tisoč jih je, štirideset tisoč, petdeset tisoč; hudiči so, krivoverci, Antikristi; oplenili so Cortenuovo; zažgali so Pri-maluno; pustošijo Introbbio, Pasturo, Barsio; dospeli so v Baabbio; jutri bodo tu — tako so bili glasovi, ki so šli od ust do ust; obenem so ljudje tekali, se spet ustavljali, se hrupno posvetovali, omahovali, naj li bežijo ali ostanejo, ženske so se zbirale, si grabile z rokami v lase.

Don Abbondio, odločen, da beži, odločen prej nego vsi drugi in bolj nego vsi drugi, je vendar videl na vsaki poti, ki bi si jo lahko izbral, v vsakem kraju, kamor bi se lahko zatekel, nepremagljive ovire in strahovite nevarnosti.

"Kaj naj storim?" je vzklikal. "Kam naj grem?" Gore niso bile gotove, neglede na težavnost gorskih poti; razvedelo se je že, da plezajo "laneknehti" kakor mačke po njih, če le imajo kako znamenje ali upanje, da bo kaj plena. (Dalje prihodnjič.)

NOV HOTEL V MOSKVI

O priliki osemnajste obletnice boljševiške revolucije je bil otvorjen v Moskvi nov hotel. Imenjuje se Hotel Sovjetov. Zgrajba ima več sto sob, ki so najmodernije opremljene.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! !

- IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani... Cena 3.50
V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani... Cena 1.50
KRIŽEM PO JUTROVEM 4 knjige, 598 strani, s slikami... Cena 1.50
PO DIVJEM KURDISTANU 4 knjige, 694 strani, s slikami... Cena 1.50
PO DEŽELI SKIPETARJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani... Cena 1.50
SATAN IN IŠKARIOT 12 knjig, s slikami, 1704 strani... Cena 1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

